

Број:01/0512-280/21

Датум:08.6.2021.године

Портал „Капитал.ба“

н/р главног уредника

Предмет: Реаговање на текст

ПОВОДОМ ТЕКСТА „КАКО ГЛАВНИ РЕВИЗОР СРПСКЕ НАМЈЕШТА ТЕНДЕР ЗА НАМЈЕШТАЈ ОД ПОЛА МИЛИОНА МАРАКА“ ОД 7.06.2021. НА ПОРТАЛУ www.capital.ba, (У потпису: Бојана Нинковић), достављамо деманти, са захтјевом да се у цијелости и одмах, без одлагања јавно објави

Текст је написан тенденциозно са циљем да дискредитује Главну службу за ревизију и њен рад, без аргумената и реалног приказа чињеница.

Првенствено, у дијелу „Шта се набавља“ истичу се појединачни елементи намјештаја за који се тражи понуда, што је доступно и видљиво свим заинтересованим из тендерске документације. При томе је у самом наслову тенденциозно наведено „пола милиона марака“ мада је максимални износ предвиђен за набавку за 10% мањи од тога, што није мало, нити је занемарљиво, али „пола милиона“ љепше звучи, првилачи „кликове“, и ту се завршава новинарство.

Навођење појединачних елемената канцеларијског намјештаја ни у ком случају не доприноси квалитету новинарског текста или пружању увида у „то како ради Главна служба за ревизију“, јер да је тако, новинар би се барем осврнуо на то да Главна служба за ревизију јавног сектора ради и смјештена је већ више од 12 година у просоријама у тзв. Старој згради Владе Републике Српске. За тај простор и за потребе Главне службе за ревизију јавног сектора никада није набављен намјештај, него је наслијеђен од претходних корисника тог простора (министарстава у Влади Републике Српске) тако да су столови, столице и остали намјештај старости између 15 и 20 година, више пута сељени и потпуно дотрајали и неупотребљиви. Једнако тако, Главна служба за ревизију јавног сектора нема уопште простор за састанке или фокус групе, пријем странака и друге активности, јер у простору који користи тренутно не постоји сала за састанке или прикладан простор за то. Да, запослени у Главној служби за ревизију раде у неусловним просторијама, без могућности да се у властитим просторијама одржавају састанци, већ се користи простор Вијећа народа (када је слободно и када нам се то дозволи). О томе зна сваки новинар који је бар једном дошао на фокус групу коју одржава ревизија учинка при презентацији налаза и извјештаја на одређену друштвено корисну тему.

Закључцима Одбора за ревизију и Одбора за финансије и буџет Народне скупштине Републике Српске (бр.01/4.01-19-011-164-1/19 и 02/4.01-2-011-165-07/19 од 28.01.2019. године) указано је на то да је у наредном периоду потребно обезбиједити шири обухват субјеката који ће бити предмет редовних годишњих контрола (ревизија) од стране Главне службе за ревизију јавног сектора, те да је у том смислу неопходно обезбиједити јаче кадровске и техничке капацитете и предложили су израду плана за јачање капацитета, те да се у сарадњи са Владом Републике Српске обезбиједи средства за реализацију тог плана. У том смислу се, сходно наведеним закључцима, приступило и опремању адекватног простора, али и јачању стручних и других капацитета у Главној служби за ревизију. Битно је нагласити да је већ у 2020. години повећан број проведених ревизија како финансијских ревизија, тако и провјере статуса препорука и нарочито ревизије учинка. Комплетну 2020. годину су ревизори Главне службе за ревизију радили без прекида, у пуном капацитету, завршавајући планиране активности у року. То не би требало истицати као нарочити подвиг имајући у виду опште услове пандемије, али би требало иако у виду када се пишу текстови који једнострано, тенденциозно, па чак и малициозно представљају рад читаве једне институције.

Навођење: „Да је Служба за ревизију вршила и ревизију свих министарстава у Влади Републике Српске и нису нашли готово ниједну спорну јавну набавку тако да им то, како каже, „изгледа није јача страна“ – нетачно је, а при томе је потпуно јасно да је циљ дискредитација рада Главне службе за ревизију, а не преношење чињеница јавности и критички осврт на рад Главне службе за ревизију. Даваоци оваквих изјава добро познају систем јавних набавки у БиХ и постојећи Закон о јавним набавкама који представља „тачку спотицања“ свим органима за провођење закона. Главна служба за ревизију је једна од ријетких институција у БиХ која у континуитету наводи неправилности које утврди у процесу јавних набавки код субјеката ревизије, у свакој ревизији финансијских извјештаја је посебно поглавље о јавним набавкама, а најчешћи налази и препоруке везани за усклађеност пословања су управо они који се односе на јавне набавке. Такође, Главна служба за ревизију је вршила и ревизије учинка из области јавних набавки у којима је указано и на системске проблеме које је потребно ријешити како би процеси јавних набавки били ефикаснији, економичнији и са више ефеката. Ништа од наведеног није интересантно за писца на почетку насловљеног текста, јер је битно да се „бомбастично“ истакне „пола милиона марака“ без икаквог даљег уласка у суштину.

Што се тиче саме тендерске документације, она служи потенцијалним понуђачима и понуђачима у процесу набавки и у овом случају (набавке намјештаја за потребе Главне службе за ревизију) сачињена је од стране најкомпетентнијих љапослених које Главна служба за ревизију има, коришћењем најбољих пракси и стандарда у оваквој врсти набавке (који у јавно доступним евиденцијама нису оспоравани нити оспорени), управо да би производ(и) који се набављају дали најбољу вриједност за понуђену цијену, и како би намјештај који се купује био коришћен најмање колико и постојећи (20 година и више).

Предметна набавка намјештаја у складу са Законом о јавним набавкама проводи се путем отвореног поступка, обавјештење о набавци објављено је у систему е-јавне набавке, а сажетак обавјештења уз додатак обавјештења набавке и на енглеском језику достављен је на објављивање у Службени лист БиХ. Дакле, нико од понуђача није фаворизован.

На крају напомињемо да су све активности и сви извјештаји Главне службе за ревизију јавни и лако доступни, било да су објављени на интернет страници www.gsr-rs.org или да су доступни на упит у најкраћем могућем року.

Стога остаје нејасно због чега овакав текст и прије него се може видјети који понуђачи ће доставити своје понуде, ко ће (и да ли ће) бити изабран и по којој цијени, да ли ће набавка бити реализована до краја и слично, осим да се на лаконски, једностраним и тенденциозним написима и „бомбастичним“ насловима који садрже

и питање и одговор дискредитује једна институција Републике Српске и њени запослени.

И на крају, као лагалисти није нам јасно да ли правилност и законитост било које јавне набавке оцјењује било који медиј или портал или Агенција за јавне набавке.

С поштовањем,

Главни ревизор

Јово Радукић

